

משרד החנוך והתרבות - המחלקה לתרבות חרדית

גליונות לעיון בפרשת השבוע
בעריכת ד"ר נחמה ליבוביץ
שנת העשרים ושתיים

נח (תשכ"ג)

הברית נ' י"ח, ט' - י"ח

ו' י"ח וחקימותי את בריתי אתך ובאת אל התיבה

אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך.

ט' ט. ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם...

ט' י"א. וחקימותי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד פסי המבול...

א. ראב"ע ו' י"ח וחקימותי את בריתי

לאות שהטם נשבע לו שלא יסרת הוא ובניו במבול, ואם לא נסבא בתחילה מפורש, כאשר מצאנו במסגרת החזרה (דב' א' כ"ב) "נשלחה אנשים לפנינו". ומלת "וחקימותי" - שאקיים את שבועתי. והקרוב אלי, שזאת הברית רמז לקשת.

ט' ט' ד"ה ואת זרעכם.

... והברית שאקיים היא שלא יכרת כל בשר.

1) מה הקשי בפסוק ו' י"ח, האם הוא הוא הקשה לו גם בט' ט'?

2) מה ההבדל בין שני פרושיו לר' י"ח? (השני פותח במלים, "והקרוב אלי").

אא 3) סוהו חדמיון בין פסוקנו (ו' י"ח) לציון דברים א' כ"ב?

xx 4) מה ראה ראב"ע להכניס פרושן למלת "וחקימותי" בין שני פרושיו ל"בריתי" ולא אמר פרושו ל"וחקימותי" בפרושו?

xx 5) השוה לדברי ראב"ע כאן את דבריו

שמות ו' ד' ד"ה וגם הקימותי את בריתי אתך:

גם שלחתך בעבור שהקימותי עם האבות לתת להם...

האם פרושו את מלת "וחקימותי" ב' ו' י"ח וט' ט'?

ובשמות ו' ד' פרוש אחר הוא? ואם לא - מה ראה לשנות?

ב. ו' י"ח וחקימותי את בריתי אתך

רד"ק: ברית שאני כורת עמך שתנצל פסי המבול אתה וכל אשר עמך, אקיימו לך.

רלב"ג

וזה הברית אשר זכר הוא לפי מה שאחשוב שעשהו ה' ית' ביום הזה, לקיים העולם בדרך שלא יצטרך עוד אל כמו זה האופן מהבריאה אשר ברא בששת ימי בראשית... וזה הברית אמנם הקימו עם נח במה שצוהו מעשית התיבה ושיכבש בתיבה הוא ובניו ונשיהם ושיכניס עמו מכל מין ומין... כדי שיתקיימו...

אברבנאל

ואמנם סוהו הברית שעליו אמר "וחקימותי את בריתי" חשב הר"ן שהחלטה והחצלה הוא הברית, ואיננו נכונן, והיותר מתישב בזה הוא שהא-ל ית' בתחילת הבריאה עם חוק גבול לים, שאם תיות טבע המים לכפות הארץ, לא יהיה כן תמיד... כמו שבארתי בפירושי (פרק ט') "יידור המים". והנה דור אנשי המבול כאשר עברו חוקם והפרו גבולם ובריתם, ראה הקב"ה להפר גם כן עמם את בריתו מהגלות היבשה. וכבר ידעת שחוקי הבריאה הראשונה נקראו ברית כמו שאמר ירמי' (ל"ג כ"ב) "אם לא בריתי יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמתי" - את בריתי חיות ואת בריתי חלילה, כי ברית הוא מלשון גבול...

וכאלו אמר ה' לנח, שהברית והגבול אשר שם למים שלא יכסו את הארץ, אין ראוי לשמרו לאותם רשעים, כי כמו שהם הפרו את בריתי, אין אני אסלק את בריתי ואת אמונתו וחסדי מהם ואסיר את גבול הים ושסף ועבר, אבל הברית והחסד הזה אקים אתך, כי אחר שבריתי היתה אתך הצדק והשלמות, גם אני ברית שלומי לא תמוש מאתך וכי תעבור בסיס לא יעצמוך.

ספורנו את בריתו: אחר המבול.

באר שלא יסותו הוא ובניו במבול ושלא יסיתוהו החיות בתיבה.

מאסונו מנה עד אברתם (ע' 47): נאמר לנו, שכל בני אדם עתידים לגדוע במבול, ואם כך יהיה, ההבטחות שהבטיח א-לוקים לאדם הראשון (בר' א' 22) מה יהיה עליו? עם כן, א"פא, ברית כמותה לבני אדם איננה ויבנו ויסלאו את הארץ... ואי אפשר שלא יקיים א-לוקים את דברו, ואי כן לאתר שנאמר "כל אשר בארץ יגרע", נאמר כאן היכף ומיד "וחקיסותי את בריתי אתך" להגידו הברית אשר כרתו את אדם הראשון, אקיים אותה בך ובזרעך. בכס ימשיקומו של האנושות...

- 1) מי מן הפרשנים הנ"ל מסכים עם אחד משני פירושי הראב"ע?
- 2) לפי מי מן הפרשנים הנ"ל יש להבדיל בין כריתת ברית לבין הקמת (-שסירת) ברית?
- 3) עיין בפסוקים: בר' ט' י"ז, שמות ר' ד'; דברים ח' י"ח. היש הצדקה להבחנה זו (בין כריתת ברית לבין הקמת ברית) לפי הפסוקים האלה?
- 4) מי מן הפרשנים הנ"ל יכול להסתמך על בר' י"ז כ"א "ואת בריתי אקים את יצחק."

ג. שו"ל: וענין הברית איננו תמיד קשר אהבה **מנחם**, גם לא תנאי **מנחם** אלא כל הבטחה בקראת "ברית".

איזו משלש ההוראות המוזכרות בדבריו סתאימה לו' י"ח, ואיזו ל' ט' פסוק ט'?

תשובות יש לשלוח לנחמה ליבוביץ ירושלים, קריית טשא

שאלות בטעמי המקרא. העורך: סיכאל פרלמן

בפסוקים אחרים נזכרים שמותיהם של שלושה בני נח:

- א) ה ל"ב ויהי-נח בן-חמש מאות שנה ויולד נח את-שם את-חם ואת-יפת
- ב) ו י' ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת
- ג) ט י"ח ויהיו בני-נח היצאים מן-התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען
- ד) י א' ואלה תולדת בני-נח שם חם ויפת ויולדו לחם בנים אחר המבול

כן אנו מוצאים רשימות נוספות של סנין שלושה שמות בפסוק אחד, כגון בני יקטן בפרק י' : כ"ז ואת-הדורס ואת-אוזל ואת-דקלה כ"ח ואת-עובל ואת-אבימאל ואת-שבא כ"ט ואת-אופר ואת-חזילה ואת-יובג

- (1) סחו החבדל באופן הנחה הטעמים ברשימת בני נח לעומת בני יקטן?
- (2) הסבר את סיבת החבדל.
- (3) ג-ז' י"ג נאמרו בעצם היום הזה בא נח ושם-וחם ויפת בני-נח ואשת נח ושלושת נשי-בניו אתם אל-התבה

מה יכולה להיות סיבת השינוי של בעלי הטעמים בפסוק הזה לעומת 4 הפסוקים הנ"ל?

תשובות לשאלות בטעמי המקרא יש לשלוח לסיכאל פרלמן, קבוצת יבנה ד"ג חוף השדרה